

Arrest

nr. 106 272 van 3 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Italiaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 september 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gezien het arrest nr. 103 207 van 22 mei 2013, waarbij de debatten heropend worden en de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2013 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. LANGERWERF, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster in antwoord op het schrijven van de griffie van 15 maart 2013 waarbij zij werd uitgenodigd om desgevallend een synthesememorie neer te leggen, per faxbericht waarvan zij voorhoudt dat het dateert van 19 maart 2013, de Raad in kennis stelde van haar intentie om deze neer te leggen, waarna ze op 2 april 2013 een synthesememorie indiende.

Artikel 3, §1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat alle processtukken aan de Raad dienen te worden toegezonden bij ter post aangetekende brief. De ratio legis is een vaste, onbetwistbare datum te hebben van de indiening van het processtuk (cf. Verslag aan de Koning bij artikel 3 van het PR RvV). De vaste datum is een essentieel element bij de beoordeling van de tijdigheid van procedurehandelingen die, op straffe van een sanctie, binnen een welbepaalde termijn moeten worden verricht, zoals in casu.

Een faxbericht is geen aangetekend schrijven en bezit derhalve geen vaste datum (cf. RvS 24 januari 2011, nr. 210.622).

Een processtuk dat niet aan de Raad wordt toegezonden bij ter post aangetekende brief kan vaste datum verkrijgen wanneer de ontvangst ervan door de Raad binnen de gestelde termijn vaste datum verkrijgt ten gevolge van een door de Raad ter post aangetekende verzending van een stuk van de procedure waarin melding gemaakt wordt van het niet-aangetekend verzonden stuk (cf. Verslag aan de Koning bij artikel 3 van het PR RvV). Dit is in casu niet het geval.

Ter terechtzitting legt verzoekster een verzendingsbewijs neer van het betrokken faxbericht. Dit toont volgens verzoekster aan dat het wel degelijk verzonden werd op 19 maart 2013.

Te dezen dient de Raad echter op te merken dat, zoals ter terechtzitting reeds werd meegedeeld, verzoekster die ervoor opteert om een faxbericht te versturen naar de Raad in plaats van een aangetekend schrijven, zelf geen vaste datum kan verlenen aan haar faxbericht, noch via vermeldingen van haar eigen faxapparaat noch via een verzendingsbewijs dat afkomstig is van het eigen faxapparaat.

Verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat zij *“de hand in het vuur steekt voor wat betreft de echtheid van de verzendingsdatum”* maar deze verklaring laat evenmin toe om aan het betrokken faxbericht vaste datum te verstrekken.

Ter terechtzitting verwijst verzoekende partij nog naar artikel 6 PR RvV. Zij preciseert dat ze er tegen opziet om vier afschriften te moeten maken van haar processtuk en om die reden ervoor geopteerd heeft om een faxbericht te sturen. Daargelaten de vraag of deze beweegreden kan aanvaard worden, verleent de mededeling van de reden waarom een faxbericht wordt verstuurd, evenmin vaste datum aan het betrokken faxbericht.

Er wordt niet aangetoond dat verzoekende partij binnen de termijn voorzien in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet kennis heeft gegeven van haar voornemen om een synthesememorie in te dienen. Gelet op het gestelde in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang in hoofde van de verzoekende partij vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA